

Publicație editată de Parohia TOMA COZMA,
Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax: 0232 211 273,
Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844
Preot II Iustinian-Ionuț Răduc, tel. 0729 935 888,
Secretar redacție Vasilica Onofrei, tel. 0741 706 602,
redactor_sef@yahoo.com
www.parohiatomacozma.ro,
parohiatomacozma@gmail.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank Iași

Acțiuni pentru copii, elevi, studenți și tineri organizate în parohia noastră

Adresăm elevilor, studenților și tinerilor interesați invitația de a se înscrie la
CURSUL GRATUIT DE ÎNVĂȚARE A CĂNTĂRII LITURGICE ORTODOXE - ediția a VII-a -
pe care l-am reorganizat, în vederea constituirii unui grup coral care să intoneze duminică dimineața cântările din timpul slujbei Utreniei sau din cadrul Sfinței Liturghii atunci când membrii Corului Parohial sunt plecați în turnee.
Ședințele se desfășoară în fiecare duminică, la ora 16.00. Vă așteptăm !

De asemenea, adresăm tuturor copiilor, elevilor, studenților și tinerilor interesați invitația de a se înscrie în **CLUBUL DE ȘAH** pe care îl organizăm duminică, la ora 15.00.

DETALII și ÎNSCRIERI pentru toate aceste activități la tel. 0741 706 602 (Orange) sau 0761 621 994 (Cosmote)

Biblioteca Parohială
*Delectează-te cu o carte nouă!
Citește și informează-te !*
Prin Biblioteca Parohială vă punem la dispoziție o gamă largă de cărți religioase și de cultură generală.

Program de funcționare:
Duminică, între orele 11.00-12.00

Persoane de contact:
*Alexandra Popa, tel. 0720 606 820, petite_sourire@yahoo.com
*Irina Dănilă, tel. 0742 344 024, Iris_pretty_girl2006@yahoo.com

Bluze și elemente de vestimentație tricotate manual, împletituri etc. Modele și culori pentru toate gusturile la prețuri minime.
Persoană de contact:
Natalia Țurlea,
tel. 0232 315 912

Logos for GREEN TONER, TVR MEDIA, teko, neozim, EJ, RADOX, Bioma Agro Ecology Co, and other local businesses.

Cuvânt către tineri al Sfântului Vasile cel Mare

Să nu vă minunați, dar, dacă vă spun că prin propria mea cercetare am găsit ceva mai bun pentru voi, care frecvențați în fiecare zi pe profesori și sunteți în legătură cu bărbații celebri din vechime prin scrierile pe care aceștia le-au lăsat. Tocmai pentru aceasta vin să vă sfătuiesc. Că nu trebuie să dați cu totul acestor bărbați cârma minții voastre, cum ați da cârma unei corăbii, și nici să-i urmați oriunde v-ar duce, ci să primiți de la ei cât vă este de folos și să știți ce trebuie să lăsați la o parte.

Așadar, începând de aici, vă voi spune care sunt învățăturile ce trebuie lăsate la o parte și cum le putem deosebi.

Noi, copiilor, gândim că viața aceasta omenească n-are absolut nici o valoare și nici nu socotim și nici nu numim în general bine ceea ce se sfârșește în această viață pământească. Nici slava strămoșilor, nici puterea trupului, nici frumusețea, nici măreția, nici cinstea dată de toți oamenii, nici chiar demnitatea de împărat, în sfârșit, nimic din cele ce pot fi numite mari de oameni nu le socotim vrednice de dorit și nici nu admirăm pe cei ce le au, ci, prin nădejdele noastre, mergem mai departe și facem totul pentru pregătirea altei vieți. Susținem că trebuie să iubim și să urmărim din toată puterea cele ce ne pot ajuta la pregătirea celeilalte vieți, iar pe cele care nu ținesc spre viața aceea, să le trecem cu vederea, ca fără de valoare. Care este această viață, unde este și cum o vom trăi, sunt întrebări la care n-am să răspund acum, pe de o parte pentru că ne-ar depărta de subiectul de față, iar pe de altă parte, pentru că ar trebui să am ascultători mai în vârstă decât voi. Poate că v-aș arăta-o îndeajuns spunându-vă atât numai, că dacă cineva ar aduna cu mintea și ar strânge la un loc toată fericirea de când există oamenii, ar găsi că nu poate fi egalată nici cu cea mai mică parte din bunătățile acelei vieți, ci, mai mult, toate bunurile din această lume sunt mai prejos ca valoare decât cel mai mic dintre bunurile celeilalte lumi; și sunt atât departe unele de altele, pe cât de departe sunt umbra și visul de lucrurile reale.

Sf. Vasile cel Mare, *Omilii și cuvântări*, Editura IBMBOR, București, 2004, pp. 355—357

PUTEȚI SPRIJINI BUNUL MERS AL LUCRARILOR DE CONSOLIDARE DE LA BISERICA NOASTRA PRIN:

- contribuții financiare și alte forme pe care le considerați de cuviință
 - implicare în susținerea meselor zilnice pentru constructori.
- PROGRAMĂRI LA OFICIUL PAROHIAL, tel. 0232 211 273 sau direct la PANGARUL BISERICII**
Detalii și informații puteți obține oricând, contactându-ne la binecunoscutele date, pe care le găsiți și în colțul din stânga sus al acestei pagini.

Mulțumim călduros enoriașilor și colaboratorilor care deja au răspuns apelului nostru, implicându-se încă de la început cu mult devotament în responsabilitățile pe care aceste ample lucrări ni le ridică tuturor.

Credința și fapta

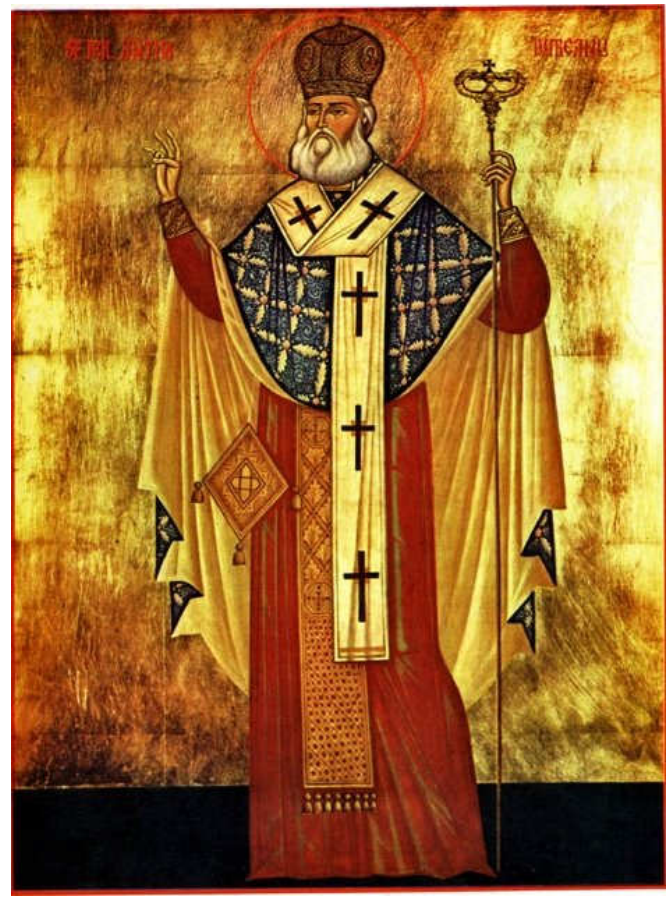
Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica a optsprezecea după Rusalii

**Astăzi:
Sf. Ierarh Martir Antim**

**Evanghelia duminicii
Pescuirea minunată (Luca 5, 1-11)**

1. Pe când mulțimea îl împulzea, ca să asculte cuvântul lui Dumnezeu, și El ședea lângă lacul Ghenizaret,
2. A văzut două corăbii oprite lângă țărm, iar pescarii, coborând din ele, spălau mrejele.
3. Și urcându-Se într-una din corăbii, care era a lui Simon, l-a rugat s-o depărteze puțin de la uscat. Și, șezând în corabie, învăța, din ea, mulțimile.
4. Iar când a încetat de a vorbi, i-a zis lui Simon: Mână la adânc și lăsați în jos mrejele voastre, ca să pescuiți.
5. Și, răspunzând, Simon a zis: Învățătorule, toată noaptea ne-am trudit și nimic nu am prins, dar, după cuvântul Tău, voi arunca mrejele.
6. Și făcând ei aceasta, au prins mulțime mare de pește, că li se rupeau mrejele.
7. Și au făcut semn celor care erau în cealaltă corabie, să vină să le ajute. Și au venit și au umplut amândouă corăbiile, încât erau gata să se afunde,
8. Iar Simon Petru, văzând aceasta, a căzut la genunchii lui Iisus, zicând: Ieși de la mine, Doamne, că sunt om păcătos.
9. Căci spaima îl cuprinsese pe el și pe toți cei ce erau cu el, pentru pescuitul peștilor pe care îi prinseseră.
10. Tot așa și pe Iacov și pe Ioan, fiii lui Zevedeu, care erau împreună cu Simon. Și a zis Iisus către Simon: Nu te teme; de acum înainte vei fi pescar de oameni.
11. Și trăgând corăbiile la țărm, au lăsat totul și au mers după El.

Sfinte Părinte Ierarhe Antim, cu vrednicie ai rânduit păstori și învățători turmei tale și cu înțelepciune dumnezeiască ai revărsat asupra acesteia râurile sfințelor cuvinte. Viața ai pus-o pentru păstoriții tăi și cununa muceniei ai dobândit de la Hristos, Dumnezeu pe care roaga-L, Sfinte Ierarhe Antime, să dăruiască pace și mare mila celor ce săvârșesc sfânta pomenire a ta.

Troparul Sf. Ierarh Martir Antim Ivireanul

Minunile - expresia chemării divine

Sfântul Apostol Petru, ce se numără în grupul primilor patru ucenici chemați la apostolat, așa cum se vede din pericopa evanghelică de astăzi, este unul din Apostolii de referință în ceea ce privește lucrarea de propovăduire. El era originar din Betsaida, fiu de pescar și în același timp era el însuși pescar. A cunoscut pe Hristos la chemarea fratelui său mai mic, Andrei, care se număra între ucenicii Sfântului Ioan Botezătorul și care, de față fiind la momentul Botezului Domnului, începe să facă cunoscută persoana noului profet între prietenii săi și între toți cei apropiați ai săi, mai cu seamă fratelui său Petru, pe care îl sensibilizează spre a fi receptiv la ceea ce Hristos propovăduiește.

Iată însă că vine vremea pentru cei patru tovarăși de pescuit, când trebuie să facă o alegere fundamentală pentru viață: urmarea lui Hristos. Iar această hotărâre o iau după ce fuseseră martori și chiar beneficiari, la una dintre primele minuni ale Mântuitorului. După o noapte plină de osteneală, întorși din larg fără să fi prins vreun pește, aveau să îl cunoască pe Învățătorul. Își cârpeau mrejele la malul lacului, iar Hristos se apropie însoțit de mulțime de oameni care îl ascultau despre ceea ce vorbea. Îi cere lui Petru să-i permită să urce în barcă pentru ca de acolo să vorbească mulțimii, având în felul acesta o perspectivă și o audiență mai bună. Petru îl lasă și cârpindu-și în continuare mrejele asculta și el, desigur, cuvântul Mântuitorului. Dintr-o dată însă, îl surprinde cererea: *Mână la adânc și lăsați în jos mrejele voastre, ca să pescuiți. Și răspunzând, Simon a zis: Învățătorule, toată noaptea ne-am trudit și nimic nu am prins, dar, după cuvântul Tău, voi arunca mrejele* (Luca 5, 4-5). Această atitudine pune în evidență devotamentul lui Petru. Surprinderea mare a fost când mulțime mare de pești au cules în plină zi din mreaja care stătuse fără rezultat toată noaptea în mare.

Iar Simon Petru, văzând aceasta, a căzut la genunchii lui Iisus, zicând: Ieși de la mine, Doamne, că sunt om păcătos (Luca 5, 8). Își recunoștea nevrednicia. Consemnează apoi Evanghelistul că Petru, înțelegând că omul care vorbise atât de frumos din barcă și care dovedise apoi prin faptă puterea-i neobișnuită, nu este un simplu orator, a lăsat toate și a urmat lui Hristos. De altfel, același lucru l-au făcut toți ucenicii pentru că atunci când li se adresa chemarea, ei abandonau totul și se dedicau urmării lui Hristos. Pentru Petru însă această lăsare, abandonare a tot

ceea ce avea a însemnat ceva mai mult. Era singurul dintre Apostoli căsătorit și a lăsat toate și a urmat lui Hristos. Probabil că tocmai pentru aceasta, Petru se numără între cei mai apropiați Apostoli ai lui Hristos și se bucură de autoritate în fața celorlalți ucenici.

Termenul de „Apostol” se referă la un număr mare de persoane, nu doar pe cei 12. Vorbește Evanghelia de la Luca și de alți 70 de Apostoli pe care Hristos i-a trimis la propovăduire (Luca 10, 17). S-ar putea chiar imagina ceata Apostolilor în forma unor cercuri concentrice. Unul foarte larg al celor întocmai cu apostolii, apoi un cerc al celor 70, apoi un cerc al celor 12 și un cerc al celor trei: Petru, Iacov și Ioan, căroră Hristos li Se descoperă și li Se mărturisește într-un mod cu totul aparte.

Relatarea evanghelică a chemării primilor apostoli nu vorbește direct și explicit despre calitățile celor pe care Hristos i-a ales (Ioan 15, 16) și i-a chemat la împreună-lucrare întru propovăduire. Deși prea puține detalii lasă să se întrevadă personalitatea primilor chemați, totuși sesizăm doar din pericopa evanghelică faptul că, progresiv, față de Învățătorul pe care-l cunoșteau destul de vag, manifestă disponibilitate, răbdare, bunăvoință, smerenie, spirit de sacrificiu și în cele din urmă ascultare și atașament față de Cel care le-a cerut să lase totul și să-l urmeze.

Dar dintre toate calitățile pe care le-au arătat în relația lor cu Învățătorul, cea dintâi cred că trebuie considerată intuiția lor, buna-credință, condiția morală și spirituală, care le-au permis să sesizeze minunea. Nu oricine poate să descopere minunile ce se petrec în jurul său. Iar acest aspect ar putea fi pus în lumină chiar de faptul că Însuși Hristos cere beneficiarilor unor vindecări miraculoase „să nu spună nimănui” (Luca 5, 14; 8, 56 etc.), ceea ce ne revelează, nu doar o smerenie a Sa personală, cât mai cu seamă, faptul că nu determină, nu forțază, ci bate răbdător la ușa rațiunii și a inimii noastre. Iar asta devine un subtil recurs la calitatea noastră umană, care stă de fapt la temelia cunoașterii, înțelegerii fenomenelor care se petrec în jurul nostru.

Așadar înainte de a urma lui Hristos, e nevoie să-L cunoști, prin intermediul citirii Scripturii, prin ascultarea învățăturii Bisericii, dar și prin experiența duhovnicească personală. Iar pentru a cunoaște pe Hristos este nevoie de o consecvență cultivare a calităților morale și spirituale, care pot deschide simțirile noastre spre a înțelege că, de fapt, tot ceea ce se petrece în viața noastră se află sub semnul minunii, prin care Dumnezeu dorește să ne apropie El.

Pr. Mihai Mărgineanu

Tineretea și starea sufletului

Când spunem tinerete, oare ne referim întotdeauna la vârsta biologică ce o caracterizează? Cred că este mult mai mult decât ceea ce vedem; ne putem simți tineri, și chiar suntem cu toată ființa, atunci când sufletul ne este tânăr, iar ochii și chipul sunt imaginea strălucitoare a sufletului. Uneori ochii spun mult mai multe și mult mai bine decât am face același lucru prin intermediul cuvintelor. Dar ce anume exprimă și caracterizează tineretea? Dacă vom apela la dicționarul explicativ, vom vedea scris în dreptul cuvântului „tânăr” = persoană sau ființă, care este, ca vârstă, între copilărie și maturitate, care nu este încă matur.

Iată din punct de vedere explicativ, am găsit un răspuns, dar răspunsul pentru întrebările ce exprimă și caracterizează tineretea vom încerca să le descoperim pas cu pas. Ce anume ne face pe fiecare dintre noi să ne simțim tineri? Oare numai vârsta biologică, pentru că sunt exemple care contrazic cu vehemență acest lucru, bătrâni, bunici sau nu, uneori sunt mai veseli, plini de viață și cu o bucurie pe chip superioară multora dintre tinerii zilelor noastre; sau poate numai sănătatea caracterizează tineretea la un moment dat? Poate nu, pentru că sunt și tineri care suferă de diverse boli, și uneori au o maturitate pe chip poate mult mai pregnantă decât a multora dintre cei maturi care poate nu au cunoscut suferința. Poate lipsa aparentă de griji, ar spune mulți, dar vom vedea ca există probleme și la vârsta aceasta și chiar unele dintre ele de o importanță deosebită. Puterea, curajul, dragostea în toate aspectele ei, sănătatea, bucuria, veselia uneori excesivă și înțeleasă greșit, greșelile și consecințele lor, acestea și multe altele specifice fiecăruia dintre noi, ne definesc și ne exprimă sau ne dau de gol vârsta, tineretea sau gradul de maturitate. Dar cel mai important dintre toate aceste aspecte este că ele vin din interior și nu din afară, constituind moduri de manifestare a sufletului. Pentru că de multe ori ne limităm a privi numai la exterior, uitând că de fapt ce suntem la exterior vine din interior. Un suflet și atât de multe trăiri și expresii, un tumult de atitudini, de controverse, în esență, o viață, la orice vârstă ar fi ea în exterior. Sufletul este de la Dumnezeu, Cel ce este Viața cea veșnică, nu are vârstă, este veșnic

tânăr, nemuritor. Ca urmare, dacă viața, în toate stadiile ei de manifestare este din suflet, iar sufletul este nemuritor, oare nu suntem fiecare dintre noi mereu tineri? Veșnic tineri în sufletul nostru, și totuși la un moment dat putem spune că suntem într-o dublă tinerete, cea a vârstei biologice, pe lângă cea a sufletului și uneori, unii dintre noi suferim chiar un paradox că vrem să ne păstrăm cu orice preț tineretea biologică, încât uităm cu desăvârșire de cea a sufletului și chiar reușim la un moment dat să ne păstrăm mai mult tineretea trupului și să îmbătrânim cu sufletul. Și atunci trăim cu mai mare tristețe vârsta bătrâneții, fiind dublată de „bătrânețea” sufletului.

Să nu uităm niciodată că sufletul nu are vârstă, și astfel ne vom putea înțelege mai bine unii pe alții și poate vom încerca să ne înțelegem și să ne cunoaștem mai bine pe noi înșine.

Oana Cecilia Olaru

Cuvânt către tineri al Sfântului Vasile cel Mare

Multe sunt, copiilor, pricinile care mă îndeamnă să vă vorbesc despre lucrurile pe care le socot cele mai bune și le cred a vă fi de folos de le veți urma. Vârsta pe care o am, multele încercări prin care am trecut și participarea din destul și la bucuriile și la neplăcerile vieții, dascăli în multe privințe, m-au făcut să am experiența lucrurilor omenești, așa că sunt în stare să arăt și celor care acum își încep viața care-i cea mai bună cale.

Prin înrudirea de sânge sunt pentru voi îndată după cei ce v-au născut, și vă iubesc tot atât de mult ca și părinții voștri. Și, dacă nu cumva mă înșel în privința voastră, cred că, uitându-vă la mine, nu-i veți dori pe părinți, iar dacă veți primi cu plăcere cele ce vă voi spune, veți face parte din ceata a doua a celor lăudați de Hesiod (poet grec, autorul poemelor didactice *Lucrări și zile* și *Teogonia*; iar dacă nu, n-am să vă spun ceea ce neplăcut, ci am să vă rog să vă amintiți de versurile în care acela spune: *Cel mai bun este omul care, prin el însuși, știe ce trebuie să facă; / Bun este și acela care urmează celor spuse de alții; / Dar cel care nu-i în stare nici de una, nici de alta, în toate-i nefolositor* (*Lucrări și zile*, 293-297)

(continuare în ultima pagină)